

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
Broj: U-611/09
Sarajevo, 5.03.2010.god.

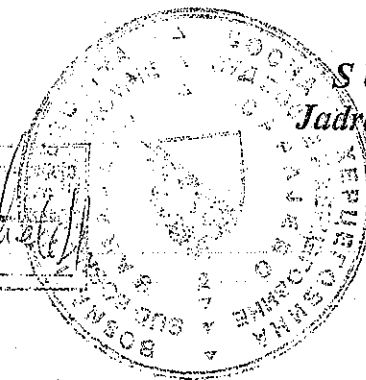
BOSNA I HERCEGOVINA
19-03-2010
01-06 26 027-206-4/08

KONKURENCIJSKO VIJEĆE BiH

71000 SARAJEVO
Radićeva br. 8.

U prilogu dopisa dostavljamo vam 2 x presudu ovog suda broj: U-611/09 od 5.03.2010., uz vaš spis (plavi registrator).

SUDIJA
Jadranka Brenjo

Radno mjesto: _____

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
S A R A J E V O
Broj: U- 611/09
Sarajevo, 05.03.2010. godine

18-03-2010

01-06-26 027-200-1/08

U IME BOSNE I HERCEGOVINE !

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Fikreta Kršlakovića, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Natalije Peštović, u upravnom sporu tužitelja „ASA AUTO“ d.o.o Sarajevo, ul. Bulevar Meše Selimovića br. 16, protiv rješenja broj 01-06-26-027-174-II/08 od 01.12.2009.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari izricanja novčane kazne u postupku ocjene zloupotrebe dominantnog položaja na mjerodavnom tržištu veleprodaje proizvoda, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.03.2010.godine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine, broj:01-06-26-027-174-II/08 od 01.12.2009.godine, utvrđeno je da tužitelj „ASA AUTO“ d.o.o. Sarajevo, nije izvršio obavezu iz tačke II) izreke rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, tako što nije zaključio Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen (gospodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M. export-import“ d.o.o. Ljubuški, ul. Bana Jelačića b.b., na vremensko razdoblje od najmanje 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrđenim u zaključenim Ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke

Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH. Dispozitivom osporenog rješenja u tački 2. radi neizvršenja navedene obaveze gospodarskom subjektu „ASA AUTO“ d.o.o Sarajevo, izrečena je novčana kazna u visini od 750.000,00 KM, sa obavezom plaćanja u roku od 8. dana od prijema osporenog rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora protiv rješenja tuženog s prijedlogom da se rješenje tuženog poništi i da mu se isplate troškovi upravnog spora. U skladu sa odredbom članka 18. Zakona o upravnim sporovima BiH, predložio je da se odgodi izvršenje konačnog upravnog akta do okončanja sudskog postupka, jer bi izvršenje nanijelo tužitelju štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odgađanje izvršenja nije protivno javnom interesu, niti bi se njime nanijela nenadoknadiiva šteta protivnoj strani. Rješenje osporava zbog nepravilne primjene zakona i propisa zasnovanih na zakonu, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede pravila postupka, što je za posljedicu imalo nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. U tužbi tvrdi, da su netačni navodi tuženog u osporenom rješenju da nije u cijelosti izvršio obaveze iz rješenja broj: 01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, prije svega iz razloga što je poslovnom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški dostavio ugovor potpisan i ovjeren od strane tužitelja, pod jednakim uslovima utvrđenim u zaključenim ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, u čemu je obavijstio tuženog svojim podneskom od 09.09.2009.godine. Stoga smatra da poslovni subjekt „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, svojim neprihvatanjem uslova i standarda koji su ponudjeni u ugovoru, a koji se primjenjuju na sve ovlaštene trgovce proizvoda Volkswagen predstavlja svjevstan pritisak na tužitelja, kao bi za sebe izborio povoljniji položaj u odnosu na ostale ovlaštene trgovce u BiH, pri tome zloupotrebjavajući doneseno rješenje tuženog od 21.07.2009.godine. Nadalje, po ocjeni tužitelja pogrešan je metodološki pristup tuženog kada je poslovanje poslovnog subjekta „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, kao neovisnog poslovnog subjekta, uporedjivao sa poslovanjem poslovnog subjekta „Auto kuća Jelić“ d.o.o. Široki Brijeg, koji posluje u sastavu grupacije „Jelić“, iz razloga što se po ocjeni tužitelja poslovni planovi nezavisnog subjekta ne mogu porediti sa prodajnim planovima supsidijarnog društva koje posluje kao grupacija. Tužitelj smatra da tuženi nije nadležan da određuje prodajne planove i na taj način se upušta u detalje obligacionog odnosa između poslovnih subjekata.

Konačno predlaže da se osporeno rješenje poništi iz razloga što ne sadrži dokaze (parametare) na osnovu kojih je tuženi utvrdio visinu izrečene novčane kazne, a posebno u kojem procentu, a iznos kazne je po ocjeni tužitelja visok i predstavlja namjeru tuženog da ugrozi poziciju tužitelja na relevantnom tržištu u korist podnositelja zahtjeva, te smatra da visina izrečene kazne može dovesti u pitanje obavljanje njegove osnovne poslovne aktivnosti .

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice su predložili da se tužba odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH „, broj 19/02 do 83/08) pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog utvrđeno je da tužitelj „ASA AUTO“ d.o.o. Sarajevo, nije izvršio obavezu iz tačke II) izrjeke rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, tako što nije zaključio Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen (gospodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M. export-import“ d.o.o. Ljubuški, ul. Bana Jelačića b.b., na vremensko razdoblje od najmanje 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrdjenim u zaključenim Ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, pa je time nastavio zloupotrebu vladajućeg položaja prema gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, te je zbog neizvršenja navedene obaveze gospodarskom subjektu „ASA AUTO“ d.o.o Sarajevo izrečena novčana kazna u visini od 750.000,00 KM, sa obavezom plaćanja u roku od 8. dana od prijema osporenog rješenja. Tuženi je ovako odlučio iz razloga što je u postupku donošenja rješenja utvrdio povredu pravila iz člana 42. stav 1. tačka g) Zakona o konkurenciji („Službeni glasnik BiH„, broj 48/05), zbog čega je, u skladu sa članom 49. stav 1. tačka d) istog zakona, tuženi odlučio kao u dispozitivu rješenja.

Osporeno rješenje temelji se na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona, pa je tužba tužitelja neosnovana.

Tužitelj tvrdi da je dana 08.09.2009.godine obavijestio Konkurencijsko vijeće da je postupio po rješenju broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, jer je dostavio gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški Ugovor o prodaji vozila Volkswagen u tekstu kojem je zaključen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, sa prijedlogom za određivanje terimna na potpis. Međutim, gospodarski subjekt „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, kako to tvrdi tužitelj u svojoj tužbi nije prihvatio ponudjeni ugovor, nego je zloupotrebljavajući doneseno rješenje Konkurencijskog vijeća od 21.07.2009.godine, vršio pritisak na tužitelja u namjeri da izbori povoljniji položaj u odnosu na ostale ovlaštene trgovce Volkswagen vozila, što se prije svega odnosi na plan prodaje, na način što nije prihvatio uslove i standarde koji se primjenjuju na sve ovlaštene trgovce, prijeteći kaznama koje tuženi može izreći. Konačno tužitelj smatra da je tokom cijelog postupka iskazao spremnost da u potpunosti ispuni svoje zakonske obaveze i sa gospodarskim subjektom „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški zaključi ugovor pod jednakim uslovima i standardima koji se primjenjuju na sve ovlaštene trgovce Volkswagenovih vozila, pa time nije bilo mjesta zaključku tuženog da nije postupio po odluci tuženog Konkurencijskog vijeća u smislu odredbi člana 40. Zakona o konkurenciji, zbog čega mu je neosnovano izrečena novčana kazna. Ova tvrdnja tužitelja nije tačna, jer iz dokaza izvedenih u postupku i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tužitelj podneskom broj:01/EK-156/09 od 08.09.2009.godine, obavijestio gospodarski subjekt „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški da u vezi sa upitom oko mogućeg termina sastanka između dva navedena subjekta ostaje pri stavu da Ugovor o prodaji proizvoda i usluga marke Volkswagen sa planom prodaje, koji je potpisan od strane tužitelja dana 14.04.2009.godine i dostavljen gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, ostaje na snazi do konačnog rješavanja upravnog spora pred Sudom BiH. Dakle, iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški dostavio na potpis Ugovor o prodaji proizvoda i usluga marke Volkswagen sa planom prodaje 96. dana prije donošenja rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine.

Dale, u konkretnom slučaju od odlučne je važnosti utvrđenje da li je tužitelj izvršio sve obaveze iz rješenja broj:01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, tj. da je u roku od 30 (trideset) dana od prijema pomenutog rješenja zaključio Ugovor o prodaji i servisiranju

vozila marke Volkswagen (gospodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, na vremensko razdoblje od 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrdjenim u zaključenim ugovorima o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, te dostavljanje zaključenog Ugovora do 31.07.2009 godine u skladu sa člankom 45. i 46. stav 1., u vezi sa članom 43 stav 2., citiranog zakona. Tužitelj ničim ne dovodi u sumnju tačnost navoda u osporenom rješenju da nije izvršio obaveze iz tačke II) izričke rješenja broj:01-06-26-027—140-II/08 od 21.07.2009.godine, pa je time nastavio zloupotrebjavati vladajući položaj prema gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški, upravo suprotno iz Ugovora o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen putnički program od 14.04.2009.godine, kojeg je tuženi dostavio uz odgovor na tužbu, proizlazi tačnost i pravilnost utvrđenja tuženog organa. Ovo iz razloga što se tužitelj u preambuli ponudjenog Ugovora gospodarskom subjektu „M.R.M.“ d.o.o Ljubuški pozvao na rješenje tuženog broj:01-06-26-027-29-II/08 od 13.01.2009.godine, (rješenje u upravnom sporu broj:U-41/09 poništeno i vraćeno tuženom na ponovni postupak), sa naznačenom klauzulom da su ugovorne strane saglasne da će, ukoliko Sud BiH donese presudu kojom se navedeno rješenje poništava, smatrati da Ugovor nije zaključen.

Nadalje, iz podataka u spisu proizlazi da je tuženo Konkurencijsko vijeće u postupaku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja u više navrata upozoravalo tužitelja (akti od 31.08.2009.godine, 06.10.2009.godine, 19.10.2009.godine i 26.10.2009.godine) da je rješenje broj: 01-06-26-027-140-II/08 od 21.08.2009.godine konačno i obavezujuće (član 45. i član 46. citiranog), te da neizvršavanje svih obaveza iz pomenutog rješenja predstavlja težu povredu Zakona o konkurenciji, za koje je propisana novčana kazna u iznosu najviše do 10% vrijednosti ukupnog godišnjeg prihoda gospodarskog subjekta iz prethodne godine, koja je prethodila u godini u kojoj je nastupila povreda Zakona, a koja se izriče gospodarskom subjektu ili fizičkom licu u smislu odredbi člana 48. stav 1 tačka d) citiranog zakona. Iz podataka u spisu proizlazi da je tužitelj u svojim odgovorima tuženom iskazivao spremnost za postupanje po konačnom i obavezujućem rješenju od 21.07.2009.godine, a da pri tome nije dostavio potpisani Ugovor o prodaji i servisiranju proizvoda marke Volkswagen za gospodarski i putnički program, kako je to naloženo od strane tužene konačnim i

obavezujućim rješenjem broj.01-06-26-027-140-II/08 od 21.07.2009.godine, pa je tužena pravilno zaključila da su ostvarane sve zakonske pretpostavke da se tužitelju zbog neizvršavanja obaveza iz tačke II) pomenutog rješenja izrekne novčana kazna u smislu odredbi člana 48. stav 1. tačke d) Zakona o konkurenciji. Tužitelj neosnovano u tužbi obrazlaže razloge koje smatra opravdanim, jer je to bio dužan isticati u toku postupka, pa svi prigovori u tom pravcu nemaju značaja na pravilnost rješenja. Tužitelj je bio u obavezi da postupi po konačnom i obavezujućem rješenju tuženog i da zaključi Ugovor o prodaji i servisiranju vozila marke Volkswagen (gopodarski i putnički program) sa gospodarskim subjektom „M.R.M.“ d.o.o. Ljubuški, na vremensko razdoblje od 5 (pet) godina, pod jednakim uslovima utvrdjenim u ugovorima o prodaji i servisiranju pomenutih proizvoda sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH. Zbog toga je bez značaja prigovor tužitelja da nije bio u mogućnosti dostaviti ostale podatke uređene propisima o koncentraciji, zato jer nije donesen provedbeni propis. Stoga je pravilan zaključak tuženog da tužitelj nije postupio po odluci Konkurencijskog vijeća propisanoj članom 42. stav 1 tačka c) citiranog zakona i da su se zato stekli uslovi za izricanje novčane kazne predviđene članom 48. stav 1. tačka d) istog zakona.

Odlučujući o visini kazne tuženi je imao u vidu ukupan godišnji prihod tužitelja ostvaren u toku 2007.godine, kao godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda Zakona o konkurenciji, pa je tako tužitelju izrekao kaznu u visini od 750.000,00 KM. Tuženi je, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, imao za cilj kazniti tužitelja zbog neizvršavanja konačnih i obavezujućih odluka tužene, jer je rok za potpisivanje Ugovora utvrdjen u Rješenju u stavu 1. dispozitiva istekao dana 22.08.2009.godine,(osporeno rješenje je doneseno dana 01.12.2009.godine), te upozoriti druge gospodarske subjekte u BiH na obavezu potpunog i pravovremenog izvršenja konačnih odluka Konkurencijskog vijeća BiH. I po ocjeni ovog suda određena novčana kazna je u skladu sa stepenom povrede zakona i u skladu je sa odredbom članka 48. stavka 1. tačka d) Zakona o konkurenciji, te je ublažena primjenom olakšavajućih okolnosti. Naime, tužena je ovlaštena izreći gospodarskim subjektima novačnu kaznu, koja ne prelazi 10% od ukupnog prihoda u prethodnoj godini poslovanja, ako ne postupe po odlukama Konkurencijskog vijeća u smislu članka 42. citiranog zakona, a tužitelju je izrečena novčana

kazna u iznosu od 0,37% od ukupno ostvarenog godišnjeg prihoda za 2007 godinu.

Na osnovu izloženog slijedi da tužba tužitelja nije osnovana, pa je ovaj sud, primjenom člana 37. stav 1. i stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Natalija Peštović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Fikret Kršlaković

